

В'ЯЗЛОВ Андрій Григорович (1862, Волинь — 16. 10. 1919, м. Кам'янець-Подільський, нині Хмельн. обл.) — правознавець, державний діяч. Закін. Університет св. Володимира у Києві. Працював мировим суддею, був чл. окруж. суду. Від 1905 — чл. Конституц.-демократ. партії. 1906 обраний депутатом 1-ї Держ. думи Росії, належав до укр. фракції та Союзу автономістів. Після розпуску

Думи займався адвокат. діяльністю. Під час 1-ї світової війни — уповноважений Комітету Пд.-Зх. фронту та Всерос. союзу міст при штабі 8-ї армії. Організовував шпиталі для поранених, надавав допомогу біженцям, створював будинки для дітей-сиріт тощо. Активно співпрацював з товариством «Просвіта». Під час Лютн. революції 1917 приєднався до укр. нац. руху. Від 1917 — чл. ТУПу; згодом — Укр. партії соціалістів-федералістів. За УЦР 1917 — комісар Волин. губ. У квітні 1918 обраний Ген. суддею УНР. За часів Української Держави від липня 1918 — сенатор Адм. Ген. суду Держ. Сенату, товариш міністра судівництва — нач. Гол. упр. нагляду за місцями ув'язнення. Від 24 жовтня до 14 листопада 1918 — міністр судівництва Української Держави. За Директорії 1919 очолював Укр. відділ. Червоного Хреста.

Рекомендована література

1. Депутаты с территории Украины и деятельность их в Государственной думе // Укр. вест. 1906. № 11;
2. Нові міністри // Нова Рада. 1918, 26 жовт.;
3. Єфремов С. Пам'яті А. Г. В'язлова // Промінь. 1919, 15 жовт.

В. М. Чисников

Бібліографічний опис:

В'язлов Андрій Григорович / В. М. Чисников // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2006. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-27884>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).